

RETTENS DOM (Anden Afdeling)
18. februar 2004

Sag T-320/02

**Monika Esch-Leonhardt m.fl.
mod
Den Europæiske Centralbank**

»Tjenestemænd – personlig aktmappe – skrivelse vedrørende udsendelse af meddelelser fra fagforeningerne pr. e-post – afvisning af at fjerne skrivelsen fra sagsøgernes personlige aktmapper«

Fuldstændig gengivelse på tysk.....II - 79

Angående: Påstand om annullation af afgørelsen om indsættelse i sagsøgernes personlige aktmapper af en skrivelse vedrørende deres brug af det interne e-postsystem til at rundsende meddelelser fra fagforeningerne samt en påstand om erstatning.

Udfald: Den Europæiske Centralbank frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder dem, der er afholdt under sagen om foreløbige forholdsregler T-320/02 R.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – tvist mellem Den Europæiske Centralbank og dens ansatte – retsakt, der indeholder et klagepunkt – begreb – indsættelse af skrivelser vedrørende udsendelse af meddelelser fra fagforeningerne pr. e-post i de ansattes personlige aktmapper – antagelse til realitetsbehandling

[Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2, og art. 91, stk. 1; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 45/2001, art. 2, litra a), b) og c), samt art. 5 og 10; almindelige ansættelsesbetingelser for Den Europæiske Centralbanks personale, art. 42]

2. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – søgsmål – erstatningskrav, der er direkte forbundet med et annullationssøgsmål – antagelse til realitetsbehandling, uanset at der ikke har været nogen administrativ procedure i overensstemmelse med ansættelsesbetingelserne

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91; almindelige ansættelsesbetingelser for Den Europæiske Centralbanks personale, art. 41 og 42)

3. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – personlig aktmappe – indsættelse af skrivelser vedrørende udsendelse af meddelelser fra fagforeningerne pr. e-post i den personlige aktmappe – tilsidesættelse af fagforeningsfriheden og af beskyttelsen af personoplysninger – foreligger ikke
[Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 45/2001, art. 5, litra c), og art. 10, stk. 1 og stk. 2, litra d)]

1. Med hensyn til retsmidler, der står til rådighed for ansatte i Den Europæiske Centralbank, er Fællesskabets retsinstanser i medfør af artikel 42 i de almindelige ansættelsesbetingelser for Den Europæiske Centralbanks personale tillagt kompetence til, efter at alle interne klagemuligheder er udtømte, at træffe afgørelse i alle tvister mellem banken og dens ansatte, idet det tilføjes, at denne kompetence i princippet er begrænset til prøvelse af lovligheden af »foranstaltningen eller afgørelsen«. I artikel 8.2.1 i de regler, der finder anvendelse på personalet, bestemmes, at disse ansattes søgsmål bl.a. skal være rettet mod »den endelige afgørelse, der er truffet efter afslutningen af klageproceduren«.

I mangel af en udtrykkelig definition af de i disse bestemmelser anvendte begreber »afgørelse« og »foranstaltning« bør de fortolkes på grundlag af den retsakt, der indeholder et klagepunkt, som omhandlet i tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, og artikel 91, stk. 1.

Det er imidlertid kun foranstaltninger, der har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af dennes retsstilling, der udgør retsakter, der indeholder et klagepunkt, og som kan være genstand for et annullationssøgsmål.

Når Den Europæiske Centralbank indsætter skrivelser vedrørende udsendelse af meddelelser fra fagforeningerne pr. e-post i dens ansattes personlige aktmapper, behandler den personoplysninger, idet den opbevarer dem i et register med personoplysninger som omhandlet i artikel 2, litra a), b) og c), i forordning nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Banken tager derved også nødvendigvis stilling til, om denne behandling er lovlig, dels i forhold til artikel 5 i denne forordning, bl.a. derved, at de ansatte skal affinde sig med denne behandling, idet den er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af deres ansættelseskontrakt ved banken, og dels for så vidt angår samme forordnings artikel 10 derved, at

forbuddet mod at afsløre det fagforeningsmæssige tilhørsforhold ikke gælder i de pågældendes tilfælde.

Indsættelse af disse skrivelser i deres personlige aktmapper er således i sig selv egnet til at gøre indgreb i sagsøgernes ret til beskyttelse mod ulovlig behandling af personoplysninger og udgør derfor en retsakt, der kan anfægtes i medfør af artikel 42.

(jf. præmis 36, 37, 39 og 40)

Henvisning til: Domstolen, 14. februar 1989, sag 346/87, Bossi mod Kommissionen, Sml. s. 303, præmis 23; Retten, 6. juni 1996, sag T-391/94, Baiwir mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 269, og II, s. 787, præmis 34; Retten, 28. september 1999, sag T-140/97, Hautem mod EIB, Sml. Pers. A-I, s. 171, og II, s. 897, præmis 77.

2. Inden for rammerne af den retsmiddelordning, der er fastsat i artikel 90 og 91 i tjenestemandsvedtægten, kan et erstatningskrav, der for første gang er fremsat for Retten, antages til realitetsbehandling, idet den forudgående administrative klageprocedure kun vedrørte annullation af den afgørelse, der angiveligt indebar et tab, da en annullationspåstand kan medføre et krav om udligning af det påståede tab. Artikel 41 og 42 i de almindelige ansættelsesbetingelser for Den Europæiske Centralbanks personale indeholder bestemmelser, der kan sammenlignes med dem, der i vedtægten omhandler den administrative klageprocedure. Følgelig bør påstande om erstatning for den ikke-økonomiske skade, der angiveligt er lidt som følge af bankens handlemåde, antages til realitetsbehandling, selv om sagsøgerne ikke har fremsat dem under den administrative klageprocedure, idet sådanne påstande er tæt forbundet med et annullationssøgsmål.

(jf. præmis 47)

Henvisning til: Retten, 13. juli 1995, sag T-44/93, Saby mod Kommissionen, Sml. Pers. A-I, s. 175, og II, s. 541, præmis 28.

3. Den Europæiske Centralbank kan med føje antage, at indsættelse af skrivelser vedrørende udsendelse af meddelelser fra fagforeningerne pr. e-post i de pågældende ansattes personlige aktmapper er »nødvendig« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5, litra c), i forordning nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, af hensyn til opfyldelsen af deres ansættelseskontrakter. I det omfang disse skrivelser indeholder en advarsel til de pågældende, berører de nemlig sagsøgernes administrative status og kan få betydning for en eventuel rapport vedrørende deres tjenstlige adfærd som omhandlet i artikel 1.3.3 i de regler, der finder anvendelse på personalet, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at de registreres i de personlige aktmapper.

En kortfattet udgave af disse skrivelser, hvorved enhver omtale af de pågældendes relationer til en fagforening udelades, er ikke tilstrækkelig til en effektiv forvaltning af de personlige aktmapper. Den omstændighed, at de pågældende ansatte som led i deres fagforeningsvirksomhed har tilsidesat reglerne for benyttelse af det interne e-post-system ved Den Europæiske Centralbank af fagforeningspolitiske hensyn og ikke med økonomisk gevinst for øje eller af andre hensyn, der er tjenesten uvedkommende, kan påvirke vurderingen af deres tjenstlige adfærd.

I øvrigt kan denne indsættelse i de personlige aktmapper dels ikke i sig selv karakteriseres som krænkelse af fagforeningsfriheden, og dels er der ikke tale om en tilsidesættelse af forordningens artikel 10, stk. 1, idet den vedrører personoplysninger, som klart er offentliggjort af de pågældende selv, som omhandlet i forordningens artikel 10, stk. 2, litra d).

(jf. præmis 57-61 og 71)